

Wspomnienie pośmiertne o Janie Dzierzbickim

Magister inżynier Jan Dzierzbicki zmarł 31 marca 2002 r. Był emerytowanym długoletnim pracownikiem Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej, głównym specjalistą do spraw gleboznawczo-siedliskowych. Jego zaangażowanie, wiedza zawodowa postawa społeczna oraz pogodny stosunek do życia i ludzi zjednały mu powszechną sympatię wśród przełożonych, kolegów i znajomych.

Jan Dzierzbicki urodził się 27 maja 1926 r. w Nieborowie w powiecie łowickim. Szkołę podstawową ukończył w 1939 r. W okresie okupacji pracował jako robotnik w majątku ks. Janusza Radziwiłła w Nieborowie, ucząc się jednocześnie na tajnych kompletach zorganizowanych również w Nieborowie, gdzie zaliczył cztery klasy gimnazjum. Okresowe egzaminy zdawał jako ekstern w Kolegium Rudnickiego w Warszawie.

W sierpniu 1941 r. został zaprzysiężony i przyjęty w szeregi Związku Walki Zbrojnej Armii Krajowej, gdzie pełnił obowiązki łącznika, kolportera prasy podziemnej, a następnie został skierowany do wywiadu. W 1944 r. uczestniczył w dywersyjnej akcji niszczenia dokumentów i spisów kontygentowych z terenu gminy Nieborów. Po zakończeniu wojny w 1945 r. kontynuował naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Łowiczu, skąd po zda-

niu matury w 1946 r. dostał się na Wydział Leśny SGGW, który ukończył w 1953 r. jako inżynier leśnik i magister nauk agrotechnicznych.

Pracę zawodową rozpoczął w 1950 r. w Departamencie Techniki Ministerstwa Leśnictwa na stanowisku st. radcy w Wydziale Normalizacji. Ten okres pracy związał go blisko z ówczesnym Dyrektorem tego Departamentu, a późniejszym Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego mgr. inż. Romanem Gesingem.

1 maja 1957 r. na własną prośbę został przeniesiony do Biura Urządzania Lasu, gdzie w Oddziale Warszawskim pracował, najpierw jako taksator i starszy taksator, a następnie na stanowisku kierownika Pracowni Gleboznawczo-Siedliskowej. W lipcu 1970 r. został przeniesiony do Działu Urządzania Lasu w Zarządzie BULiGL na stanowisko st. inspektora kontroli i nadzoru, a następnie został powołany na stanowisko głównego specjalisty ds. gleboznawstwa i rekultywacji.

Pracując w Biurze Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej był współorganizatorem pierwszej w Polsce Pracowni Gleboznawczo-Siedliskowej działającej głównie na potrzeby urządzania lasu. Wyniki opracowań gleboznawczo-siedliskowych pozwalały pełniej wykorzystać możliwości produkcyjne siedlisk i stanowiły podstawę planowania urzędzeniowego i hodowlanego. Zaangażowany był w opracowywanie danych do charakterystyki krain i dzielnic przyrodniczo-leśnych. Wielokrotnie organizował i współuczestniczył w praktycznych terenowych szkoleniach dla drużyn gleboznawczo-siedliskowych i urzędzeniowych w całym kraju. Był również współorganizatorem laboratoriów gleboznawczych w Biurze Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej, działających na potrzeby sporządzania ekspertyz nawożenia szkółek leśnych i zadrzewieniowych oraz rekultywacji i monitoringu technicznego. Brał czynny udział w opracowywaniu instrukcji prac gleboznawczo-siedliskowych i nawożeniowych. Doświadczenie i praktyka sprawiły, że brał udział w komisjach i radach naukowych i technicznych, mając zawsze własne poglądy na sprawy urządzania lasu. Jako aktywny członek Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego działał w ramach Komisji Genezy, Klasyfikacji i Kartografii Gleb w Zespole Kartografii Gleb Leśnych, Podkomisji Gleb Leśnych oraz Zespole Glebowych Powierzchni Wzorcowych. Współpracował blisko z wybitnymi naukowcami, takimi jak prof. Lucjan Królikowski, prof. Tadeusz Trampler, prof. Zbigniew Prusinkiewicz, prof. Alojzy Kowalkowski, prof. Hjalmar Ugglå, doc. Janusz Wolak, doc. Wiesław Strzelecki i innymi, a także z wybitnymi leśnikami praktykami tego okresu: Julianem Szczuką, Edwinem Kristem, Janem Dalmaczyńskim, Stefanem Frankiewiczem, Stanisławem Rządowskim i wielu innymi. Był aktywnym członkiem Koła Leśników i Drzewiarzy, Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej oraz długoletnim członkiem Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Za swoje zasługi zawodowe i społeczne został odznaczony: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Armii Krajowej, Odznaką Weterana Walk o Niepodległość, Odznaką pamiątkową "Akcja Burza", Odznaką Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Honorową Srebrną Odznaką NOT.

Obok pracy zawodowej, jego prywatną pasją była historia Polski, której poświęcał każdą chwilę. Był gorącym patriotą.

W jego osobowości dominowała szczerść i dobroć. Wszyscy, którzy mieli moŹność zetknąć się z nim bliŹej, wspominają go jako człowieka o wspaniałym sercu, z którego dobroci korzystali wszyscy: rodzina, przyjaciele, znajomi. Po prostu kochał ludzi i najlepiej czuł się wśród swoich przyjaciół. Taki był i taki pozostanie w naszej pamięci.

Na Cmentarzu Północnym w Warszawie 8 kwietnia 2002 r. obok jego rodziny Źegnało Janka liczne grono współpracowników i kolegów którzy przybyli ze wszystkich oddziałów BULiGL, Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych, Instytutu Badawczego Leśnictwa, SGGW w Warszawie, przedstawiciele wielu nadleśnictw, koledzy kombatanci, liczni przyjaciele.

Pragniemy w imieniu pracowników Biura Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej i Jego przyjaciół wyrazić Rodzinie słowa współczucia i Źalu z powodu śmierci naszego Kolegi Przyjaciela.

Źegnaj Janku, Drogi Przyjacielu! Będzie nam Ciebie brak. Cześć Twojej Pamięci!

*Zbigniew Adamowicz
Adam KrzyŹanowski*